

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sąd. Marzena Mazurek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2013r. w S.

odwołania A. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 lutego 2013r. (Nr (...))

w sprawie A. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. Ś. prawo do emerytury od 1 lutego 2013r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz A. Ś. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 lutego 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. Ś. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. Ś. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że decyzja organu rentowego jest błędna, gdyż wbrew stanowisku organu rentowego posiada 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych z tytułu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w S. (obecnie (...) Spółka Akcyjna w Ż.) na stanowisku mechanika pojazdów mechanicznych w kanale remontowym. Praca tego rodzaju mieści się w katalogu prac wykonywanych w szczególnych warunkach, dlatego decyzja organu rentowego powinna być zmieniona (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. Ś. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 11 lutego 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 11 lutego 2013r. k.1 akt emerytalnych ubezpieczonego). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 31 lat i 4 miesiące, przy czym cały ten okres stanowi okres składkowy. Ponadto organ rentowy stwierdził, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 18 lutego 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 18 lutego 2013r. k.11 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony został zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. w dniu 1 września 1967r., przy czym przez pierwsze trzy lata ,tj. do 31 sierpnia 1970r. był zatrudniony w ramach nauki zawodu w charakterze mechanika ciągnikowego (zaświadczenie z 31 sierpnia 1970r. k.6 części A akt osobowych ubezpieczonego).

W dniu 31 sierpnia 1970r. ubezpieczony został zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w S. na umowę o pracę, przy czym przez rok pracował jako stażysta (umowa o pracę z 31 sierpnia 1970r. k.4 części B akt osobowych ubezpieczonego). W dokumentacji osobowej stanowisko ubezpieczonego określone było jako mechanik ciągnikowy (angaże k.5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 15 części B akt osobowych ubezpieczonego). W dniu 1 września 1980r. powierzono ubezpieczonemu stanowisko monter mechaniki maszyn i urządzeń rolniczych (pismo z 20 września 1980r. k.18 i angaże k.19-26, 28 części B akt osobowych ubezpieczonego). W angażach z 28 sierpnia 1985r. i 28 sierpnia 1986r. stanowisko pracy ubezpieczonego określone zostało jako mechanik (k.31-32 części B akt osobowych ubezpieczonego). Następnie w piśmie z 28 sierpnia 1987r. pracodawca określił stanowisko pracy ubezpieczonego jako mechanik gwarancyjny bez formalnego powierzenia mu takiego stanowiska (pismo z 28 sierpnia 1987r. k.36 części B akt osobowych ubezpieczonego). W piśmie z 15 marca 1991r. stanowisko pracy ubezpieczonego ponownie określone zostało jako mechanik maszyn rolniczych (pismo z 15 marca 1991r. k.38 części B akt osobowych ubezpieczonego). W październiku 1991r. dotychczasowe przedsiębiorstwo państwowe - Państwowy Ośrodek (...) w S. uległo prywatyzacji i przekształciło się w (...) Ośrodek (...) S. z siedzibą w Ż. Przedsiębiorstwo (...). Ubezpieczonemu powierzono w nim stanowisko mechanika ciągników i maszyn rolniczych (pismo z 25 października 1991r. k.41 części B akt osobowych ubezpieczonego). Z dniem 1 stycznia 1999r. powyższe przedsiębiorstwo zostało wniesione w formie aportu do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (pismo z 27 listopada 1998r. k.56 części B akt osobowych ubezpieczonego). Do chwili obecnej ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu w (...) obecnie Spółce Akcyjnej z (...) w Ż..

W okresie zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym – Państwowym Ośrodku (...) w S. ,tj. od 1 września 1970r. do 30 września 1991r. ubezpieczony wykonywał pracę mechanika samochodowego w dziale remontów. Praca ubezpieczonego polegała na naprawie pojazdów – samochodów osobowych, dostawczych i ciężarowych najczęściej marki Żuk, Nysa i Star. Opisaną pracę ubezpieczony wykonywał w kanale remontowym, gdyż do początku lat 90-tych przedsiębiorstwo nie posiadało podnośników. Pracę w kanale ubezpieczony wykonywał cały dzień pracy. Rzadziej ubezpieczony naprawiał maszyny rolnicze np. kombajny lub ciągniki, ale i wówczas były to naprawy wykonywane w kanale remontowym np. remont wału korbowego, korbowodu, wymiana oleju, wymiana urwanych śrub. We wskazanym wyżej okresie przez jeden miesiąc ubezpieczony był oddelegowany do pracy przy naprawach snopowiązałek i kombajnów w okresie żniw. Wówczas naprawy wykonywane były w terenie. Zasadniczo naprawy w terenie należały do zadań pogotowia technicznego lub tzw. mechaników gwarancyjnych. Ubezpieczony nie był członkiem załogi pogotowia technicznego i faktycznie nie pracował w charakterze mechanika gwarancyjnego. W przedsiębiorstwie było kilkadziesiąt ciągników rolniczych i taka sama liczba samochodów dostawczych. Przedsiębiorstwo nie produkowało żadnych maszyn ani urządzeń rolniczych (zeznania świadków: E. P.

k.16-16v – minuty od 19 do 30 nagrania i W. C. k.16v – minuty od 30 do 43 nagrania oraz zeznania ubezpieczonego k.17 nagranie od minuty 44).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. Ś. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych, gdyż poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych z tytułu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w S. w charakterze mechanika pojazdów samochodowych pracującego w kanale remontowym. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie trwającym od 1 września 1970r. do 30 września 1991r., a zatem przez przeszło 21 lat ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych ,tj. w kanale remontowym przy naprawie pojazdów mechanicznych. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w warunkach szczególnych o czym stanowi wykaz A dział XIV poz.16 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. O tym, że ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na naprawie pojazdów mechanicznych w kanale remontowym świadczą spójne i logiczne zeznania świadków w osobach współpracowników ubezpieczonego z w/w okresu ,tj. E. P. i W. C. korespondujące z zeznaniami samego ubezpieczonego, a częściowo również dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego. Wynika z nich, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy naprawie pojazdów mechanicznych – głównie samochodów, przy czym praca ta wykonywana była w kanale remontowym, gdyż we wskazanym okresie ,tj. od 1970r. aż do prywatyzacji przedsiębiorstwa jesienią 1991r., w przedsiębiorstwie nie było podnośników. Jedynie przez miesiąc czasu ubezpieczony pracował w terenie, gdzie w okresie żniw brał udział przy naprawie maszyn – kombajnów i snopowiązałek. Z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że ubezpieczony był zatrudniony w charakterze mechanika ciągnikowego, a później montera mechanika maszyn i urządzeń rolniczych. Z ustaleń Sądu wynika jednak, że powyższe nazwy nie w pełni oddawały rodzaj pracy faktycznie wykonywanej przez ubezpieczonego, który jak wynika z powyższych ustaleń w głównej mierze zajmował się naprawą samochodów, a rzadziej ciągników czy

kombajnów i była to praca przy ściśle przy naprawach, a nie przy montowaniu maszyn i urządzeń rolniczych, gdyż przedsiębiorstwo nie prowadziło działalności produkcyjnej. Ponadto jak wynika z analizy akt osobowych pracodawca dość niekonsekwentnie określał stanowisko pracy ubezpieczonego. Przykładowo w dniu 1 września 1980r. powierzył ubezpieczonemu stanowisko monter mechaniki maszyn i urządzeń rolniczych (k.18 części B akt osobowych ubezpieczonego), ale w angażach z 28 sierpnia 1985r. i 28 sierpnia 1986r. stanowisko pracy ubezpieczonego określał jako mechanik (k.31-32 części B akt osobowych ubezpieczonego). Następnie w piśmie z 28 sierpnia 1987r. określił stanowisko pracy ubezpieczonego jako mechanik gwarancyjny, mimo że formalnie nie powierzył mu takiego stanowiska i faktycznie ubezpieczony nie wykonywał pracy mechanika gwarancyjnego ,tj. wykonującego naprawy gwarancyjne u rolników (pismo z 28 sierpnia 1987r. k.36 części B akt osobowych ubezpieczonego). Najprawdopodobniej takie działanie pracodawcy było podyktowane faktem ukończenia przez ubezpieczonego kursu mechaniki gwarancyjnego i warsztatowego pras zbierających (kopia zaświadczenia o ukończeniu kursu k.34 części B akt osobowych ubezpieczonego). Zauważyć również należy, że w piśmie z 15 marca 1991r. pracodawca powrócił do określenia stanowiska pracy ubezpieczonego jako mechanik maszyn rolniczych (pismo z 15 marca 1991r. k.38 części B akt osobowych ubezpieczonego).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. Ś. przysługuje prawo do emerytury od 1 lutego 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc w zw. z §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.